

Senlatviešu Ziemassvētku tradīcijas

Mājas pušķošana- украшение дома

Ziemassvētkiem gatavojoties, tīrīja un uzkopa māju, pēc tam to pušķoja. Mājā ienesa eglīti, kurai bija īpaša nozīme; vēsturiski tā nāk no senču dzīvības koka, ko ziemas saulgriežos ienesa namā. Pušķošanai izmantoja egļu zarus, krāsainus dzīparus, salmus, smilgas, putnu spalvas, olas, augļus, dārzeņus, ēveļu skaidas un kaltētus ziedus. ***Sevišķi populāra bija puzuru veidošana.*** (Особенно популярным было создание украшения из соломы).

Puzura veidošanas meistarstīķis

Bluķa vilkšana – таскание бревна.

Šim nolūkam jau iepriekš tika sagatavots ozolkoka bluķis (*дубовое бревно*), kura abos galos iestiprināja resnas virves (*на обоих концах которого закрепляли толстую веревку*). Ziemassvētku vakarā vīrieši ķērās (*брались*) pie virvēm un vilka bluķi gan pa savu sētu, gan no vienas mājas uz otru cauri visam ciemam. Bluķis tika īpaši izvilīts cauri tām vietām, kur atgadījušās kādas likstas. Bluķa vilcējiem sekoja trokšņojošu ļaužu pūlis, tādējādi aizbaidot ļaunos garus. Valdīja uzskats, ka tie īpaši sarosās saulgriežu laikā. Pēdējā no mājām bluķi ievēla speciāli šim nolūkam sagatavotos degošos salmos un sadedzināja. Līdz ar bluķi sadega visas pērnā gada neveiksmes, sliktās domas un darbi.

Pirms bluķa vilkšana pārtapusi par simbolisku
ļauņuma iznīcināšanu, tālākā senatnē tā
reprezentējusi Saules un gaismas augšupeju,
vēlāk kļūstot par "Ziemassvētku vilkšanu kalnā",
kad bluķis vilkts kalnā.

**Ai, bagāti Ziemassvētki,
Lejiņā nogājuši!
Tekam, veci, tekam, jauni,
Velkam svētkus kalniņā.**